

Publicerad 2010-12-09 01:17 av Anaa

Det var mörkt, så vi målade ihop våra födelsemärken och du viskade att vi var Karlavagnen.

Alla vill bort men egentligen inte till något speciellt
för ingen vet hur man får vänner i en ny stad
och efter Storgatan vinkar ju alla

Och du vände alltid bokryggarna inåt
för att du inte ville sätta någon titel på ditt liv
Men du har alltid solen i ögonen när du kisar mot mig
och du stannar hjärtat mitt i farten för att ingen skall höra dig smita

Jag såg en luffare kyssa sin vän på Brommaplan
för också en hemlös letar efter det som är vackert
Och jag kan inte hjälpa dem som springer genom viadukterna
för rädslan är inte min och jag har redan bestämt mig

Så ni leker med faran för att visa sanningen om er själva
men jag vet att ni saktar ner på nästa gata
för att risker inte skall tas på allvar

Snälla finn ert mod innan hösten

Och det är något med ditt hårfäste som får mig att tänka på höjder,
ska vi klättra en bit upp och falla så att någonting känns?
För alla ringer gratis och ledsnar på sina samtal
och det kan verka konstigt,
men i Stockholm springer människor varje dag

Du knäppte upp översta knappen,
och jag såg en profet köra bil och tappade greppet om miljön
Men jag älskar dig för varje påklädd del också vännen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anaa med Poeter.se id #27795 innehar upphovsrätten